

за туй (*P. en est jaloux*). Т. 226. Боговетъ са прогнѣвихъ и нему както и вамъ (*les Dieux l'ont traité sans pitié comme vous*). Т. 350.

Прогнѣи *м. св.* **Прогнѣвамъ** *м. дл.* прогнѣю,—ниваю: Нѣ сж' Стоене дѣждове, Ни то сж' тишки снѣгове, Нѣй е Стояне майка ти; Девять години какъ плачи, Чи е било то прогнило. Пк. 140.

Проговорѣ *м. св.* **Проговѣрамъ** *м. дл.* 1) проговорю, говорю: Азъ не можихъ нищо думица да проговори. Л. Д. 1875 р. 143. 2) начну, начинаю разговоръ: Цвете-то ми проговори. М. 387. Та чакъ тогава ми дойде на ума да проговора. Л. Д. 1875 р. 135.

Прогодиѣ *м. св.* просватаю: Прогуди мама Никола, Хубава тѣвка Кирано, Въ петакъ гу мама гудила, Въ сѣбута гуденъ походи, Въ нидѣля му ѣ свадбата. З. 92.

Прогоненикъ *с. м.* изгнаникъ: Като доброволенъ прогоненикъ отъ образованъ свѣтъ дохожда пѣкой си Алеко у циганити. Л. Д. 1875 р. 57.

Прогонѣ *м. св.* **Прогонѣвамъ** *м. дл.* прогоню,—яю: Баща ѣ го прогонилъ и си прѣнесълъ чергж-тъ понадалечъ. Л. Д. 1875 р. 57. Овидіа близу прѣди 2000 години былъ прогоненъ по тыя крайнини. *ib.* р. 57. **Прогнѣние** *с. с.* изгнание: Мазена завѣче съ себе въ прогнѣние-то си живи образъ на злочестіе-то, кое-то самъ си навѣялъ на главѣ съ злиж-тъ и оворитостъ. Л. Д. 1875 р. 58.

Прогрѣж **Прогрѣцамъ** *м. св.* прокаржамъ: Заръ черни-атъ гарванъ да му прогрѣчи: горко, горко! Р. 152. Но еднажъ като чавка-та са сбржкала да прогрѣцала, гѣлаби-тѣ познали каква е пасмина и ѣ испѣдили. Об. 101.

Прогрѣмѣ *м. св.* прогремлю: Въ тази минута единъ трясакъ прогрѣмъ въздухъ-тъ. Л. Д. 1876 р. 140.

Продавница *с. ж.* лавка, магазинъ: Купецъ-тъ поканва ги въ продавницѣ-тъ си. Ч. 74.

Продажба *с. ж.* продажка: Продажбата на млѣкото. Л. Д. 75 р. 92.

Продамъ *м. св.* **Продавамъ** *м. дл.* продамъ,—аю: Продай си, синко, пушка-та И оштра сабя френгія. Д. 31, 4—5. Дѣде му, вѣсокъ Стѣра Планина Да го продава, та да се храни. Д. 37, 48—49. Р. 183. Що (Самовила) собрала седумдесетъ клѣ'енци, Дѣ изнесла на върфъ на планина, Да прода'атъ еденъ бардакъ вода—за цѣрни-те очи. М. 9. Да продадамъ, момо, да издадамъ 'Се що имамъ момо, и що немамъ, Току тебе, момо, да те земамъ. М. 299. „Хубава Ханко Штипанко! Да си продадемъ са стока, Та да те тебе одкупамъ“. „Не си продавай стоката, Што ти е татко печалилъ“. В. 352. Прода-штемъ черни бѣволе—Зѣштемъ жѣлти жѣлтици. Пс. 9, 88. Кой-то купува онова, что-то